759/06

Den 6. november 2006 blev i sag nr. 68.311:

xxxx xx xxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxx

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Topdanmark Forsikring A/S, klager over selskabets afvisning af at udbetale ménerstatning efter et dækningsberettigende ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist at udbetale erstatning med henvisning til, at klagerens mén udgør mindre end 5 %.

Det fremgår af sagen, at klageren den 4/7 2005 ved skrivelse til selskabet anmeldte, at hun den 14/8 2004 havde overset et trappetrin og derfor var faldet ned på sit knæ. Selskabet anerkendte, at den anmeldte skade udgjorde et ulykkestilfælde i forsikringsbetingelsernes forstand. Selskabet modtog 6/9 2005 en invaliditetsattest og indhentede en speciallægeerklæring. Selskabets rådgivende læge vurderede herefter, at klagerens varige mén udgjorde mindre end 5 %, og selskabet afviste derfor at udbetale erstatning.

Af invaliditetsattest dateret den 5/9 2005 fremgår bl.a.:

"14. Hvilke klager fremfører tilskadekomne?

Pt. klager primært over smerter i knæleddet. Det optræder ved belastning samt i hvile. Pt. kan vågne om natten med smerter, må da ændre stilling for at lindre på

smerterne. Smerterne forværres ved gang over 500 meter samt eksempelvis ved trappegang, som pt. må undlade. Har problemer med at kunne komme ind og ud af personbil."

Af speciallægeerklæring dateret den 12/10 2005 fremgår bl.a.:

"**Konklusion**:

På det foreliggende er der intet, der tyder på, at der er sket nogen interartikulær læsion i venstre knæ. Der er tværtimod ved MR-skanning påvist forandringer i bløddelene foran knæet, og det kan således dreje sig om kvæstningsforhold i bursa praepatellaris samt kvæstninger i quadricepssenens forløb henover patella. Der er kun sparsomme objektive fund med diffus palpationsømhed og intet palpabelt unormalt, og derfor kun dårlig overensstemmelse mellem klager og objektive fund.

Symptomernes årsag er formentlig kvæstningsskader i patellasenen samt i bursa praepatellaris, og disse er forstærket og forværret af patientens svære adipositas, der giver en yderligere belastning af disse strukturer. Normalt forventer man, at disse skader og gener går i ro inden for 3-6 måneder, men dette er ikke sket i dette tilfælde, og dette kan have sammenhæng med den svære adipositas.

Jeg tror næppe, der er nogen yderligere behandlingsmulighed. Eneste mulige tiltag var et forsøg på fjernelse af bursa praepatellaris samt fjernelse af granulationsvæv i quadricepssenens forløb henover patella, men udkommet af en sådan indgreb vil være umuligt at forudsige.

Prognosen er formentlig relativ dårlig, idet man ikke kan forvente, at skadelidte kan gennemføre et større vægttab. Der har været gjort tiltag til dette.

Der er varige skånehensyn for skadelidte som beskrevet tidligere. Skadelidte kan passe sit fuldtidsarbejde, efter der er institueret foranstaltninger med specialbygget skammel til aflastning af venstre ben.

Der er varige mén, som er betydelige, idet de har medført betydelige fysiske og psykiske følger i dagligdagen.

Man må antage, at stationærtidspunktet er nået.

Der er ikke yderligere undersøgelser, som er nødvendige for at stille en mere sikker diagnose."

Klageren har over for nævnet nedlagt påstand om, at selskabet skal tilpligtes at udbetale erstatning for de gener, klageren har som følge af ulykken.

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Til støtte herfor har selskabet i skrivelse af 22/12 2005 bl.a. anført:

"**Vores afgørelse af sagen**

På grundlag af de foreliggende lægelige oplysninger vurderede Topdanmarks rådgivende læge det varige men til under 5 % med begrundelsen ingen skader inde i knæet, men kun bløddelsskade med sparsomme objektive fund. Der er ikke relation mellem skade, objektive fund og de udtalte gener.

Vores kunde kunne ikke acceptere afgørelsen, så vi foreslog hende i brev fra den 16. november 2005, at hun for egen regning kunne få sagen forelagt for Arbejdsskadestyrelsen.

Vi fastholder vores afgørelse af sagen

Vi henviser til konklusionen i speciallægens erklæring, hvor det fremgår, at der ikke på det foreliggende er noget der tyder på, at der er sket nogen interartikulær læsion i venstre knæ. Der er tværtimod ved MR-scanning påvist forandringer i bløddelene foran knæet, og det kan således dreje sig om kvæstningsforhold i bursa praepatellaris samt kvæstninger i quadriecepssenens forløb over patella. Der er kun sparsomme objektive fund med diffus palpationsømhed og intet palpabelt unormalt, og derfor kun dårlig overensstemmelse mellem klager og objektive fund.

Der er således kun et beskedent men efter det anmeldte uheld, som Topdanmarks rådgivende læger vurderer til under 5 % varigt mén.

Vores kunde har ikke oplyst, om hun ønsker sagen forelagt for Arbejdsskadestyrelsen."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

" **C Erstatning ved invaliditet**

(Godtgørelse for varigt mén)

1. Invaliditetserstatningen udgør lige så mange procent af forsikringssummen ved invaliditet, som méngraden er fastsat til.
2. Méngraden fastsættes efter reglerne i Lov og sikring mod følger af arbejdsskade paragraf 33, stk. 1 og 2 om godtgørelse for varigt mén.
   Erstatningen udbetales, hvis skaden har medført, at forsikrede har fået et varigt mén på 5 % eller derover.
   Méngraden fastsættes på grundlag af ulykkestilfældets medicinske art og omfang og under hensyn til de af ulykkestilfældet forvoldte ulemper i forsikredes personlige livsførelse.
   Der tages således ikke hensyn til en eventuel nedsættelse af erhvervsevnen, forsikredes specielle erhverv, eller andre individuelle forhold."

Nævnet udtaler:
Spørgsmålet om størrelsen af den méngrad, der er en direkte følge af ulykken, kan indbringes for Arbejdsskadestyrelsen, men nævnet finder, at en méngrad på 5 % eller derover ikke er godtgjort i en sådan grad, at nævnet for sit vedkommende har fundet anledning til at forelægge spørgsmålet for Arbejdsskadestyrelsen.

Nævnet finder således, at der ikke er anledning til at kritisere selskabets afgørelse.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

_____

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen